

Misjonijutustused

**Lõuna-Aasia
Divisjon**

**Jaanuar Veebruar Märts
2011**

Originaali tiitel:
Adventist Mission
Southern Asia Division
Children´s Magazine
Quarter 1 2011

Tõlkinud Ellen Suits
Toimetaja Andres Ploompuu

Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduste Eesti Liit, 2011

MISJONIJUTUSTUSED

I kvartal 2011

Lõuna-Aasia Divisjon

Hingamispäevakooli juhile

Sel kvartalil on tähelepanu keskmes Lõuna-Aasia Divisjon, kuhu kuuluvad Bhutan, India ja Nepal ning Maldiivide saared.

Viimase 16 aastaga on Lõuna-Aasia Divisjoni kogudus tohutult kasvanud – vähem kui 200 000 liikmelt praeguse 1,4 miljoni liikmeni. See teeb ühe adventisti iga 820 elaniku kohta. Suurem osa kasvu on toimunud tänu globaalmisjoni tegevustele, ent kasvule panid aluse kogu Indiasse rajatud adventkoolid. Tuhanded on ristitud just adventkoolides õppimise ajal. Ning veel tuhandeid, kes küll on ristimata, on mõjutanud kooliaegsed kristlikud väärtused.

Tuleta hingamispäevakooli liikmetele meelde, et maailmakoguduse töö jätkumine sõltub iganädalastest hingamispäevakooli misjoniannetustest. Tehke kahe-

teistkümnendal hingamispäeval kvartali kokkuvõte. Selgita, et üks neljandik kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetusest on pühendatud sel kvartalil esile tõstetud spetsiaalsetele projektidele. Ülejäänud kolm neljandikku läheb maailmamisjoni fondi, et edendada adventkoguduse ülemaailmset misjonitööd.

Abivahendid

Selles vihikus ja veebilehel www.adventistmission.org (Resources – Children’s Activities) on laule ning sõnu mitmes Lõuna-Aasia Divisjoni keeles.

Joonistage klassiruumiga poster. Lisage sellele lihtsaid toole ja pinke sedamööda, kuidas teie klass jõuab kvartali misjoniannetuste eesmärgile lähemale. (Määrake eesmärk kindlaks ja jaotage see kolmeteistkümneks). Või kleepige postrile eesmärgi täitmist näitavaid laste pilte.

Selle kvartali misjoni-DVD-l on Lõuna-Aasiast mitmeid lugusid, kaasa arvatud üks, mis on mõeldud eriliselt lastele. Paluge hingamispäevakoolijuhilt DVD-koopiat laste jaoks.

Kaunistage klassiruum piltidega, mis on välja lõigatud ajakirjadest või reisivoldikutest. Riputage üles laste värvitud pilte Lõuna-Aasia lippudega ja paberlilledest vanikuid.

Kutsuge lastele rääkima külaline, kes on elanud Lõuna-Aasias. Paluge tal kaasa tuua vastavaid esemeid, et lapsed saaksid neid näha ja katsuda.

Rohkem tegevusi on kirjas veebilehel www.adventmission.org. Klõpsake Resources – Children’s Activities ja leidke praegune kvartal. Seal on huvitavat erinevate keelte kohta, retsepte ja tegevusi, mida saab hingamispäevakoolis kasutada. Mõnede keelte hääldamise kohta saate juhiseid MP3 failist „See It, Say It”.

Eesmärgid

Selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest on plaanis saata abi järgmiste objektide ehitamiseks:

- * klassiruumiplokid kolmele adventkoolile Keralas, Maharashtras ja Tamil Nadus,

- * kaheksa kirikut, igasse uniooni üks, olemasolevate koguduste jaoks üle kogu Lõuna-Aasia Divisjoni.

1. jaanuar 2011
Lõuna-India

Esli

Esli eeskuju

Lühidalt

* India on rahvarohke riik. Kuigi see on suuruselt maailmas alles seitsmendal kohal, elab selles üle miljardi inimese – rohkem elanikke on ainult Hiinas!

* India on teemandikujuline. Põhja pool on India naabriteks Pakistan, Hiina, Nepal ja Bhutan ning ida pool Bangladesh ja Birma. Indiat on sageli nimetatud alakontinendiks, sest see ulatub välja India ookeani ja Araabia merre.

* Rohkem teavet India ja sealsete väljakutsete kohta saate misjoni-DVD-lt. (www.adventistmission.org, DVD).

Esli elab India kagurannikul asuvas linnas nimega Chennai. [*Näita kaardil.*] Ta õpib adventkoolis, kuigi tema vanemad käivad teises kirikus. „Mulle meeldib siin!“ ütleb Esli. „Õpetajad on toredad ja õpilased austavad üksteist.“

Ühel päeval palus õpetaja Esli ema, et ta lubaks Esli hingamispäevakooli minna. Ema oli nõus. „Ma arvasin, et adventkirikus on nagu minu enda kirikus,“ ütleb Esli, „kuid seal oli palju toredam. Mulle meeldivad eriti laulud ja piiblilood, mida õpime.“

Iga nädal jutustas Esli pärast kirikut emale, mida uut ta õppinud oli. Esli luges sageli päheõpitud piiblitekste.

Esli küsis, kas ta võiks oma noorema õe Jennie ka hingamispäevakooli kaasa võtta ja ema oli nõus. Kui tüdrukud pärast kirikut koju tulid, jutustasid nad mõlemad, mida olid kirikus õppinud. Emale meeldis kuulata, mida tüdrukud rääkisid.

Ühel nädalal said tüdrukud teada, et mitmete loomade, sealhulgas sealiha, on ebapuhas. Kui nad sellest emale rääkisid, püüdis ema neid veenda, et neid võib ikkagi süüa. Kuid õed keeldusid söömast. „Kui ema pani selle mu taldrikule, siis ei vaielnud ma vastu. Ma lihtsalt ei sünnud seda,“ ütleb Esli. „Ema ei sundinud mind sööma.“

Esli õppis Jumala kohta nii palju, et peagi teadis ta Piiblist rohkem kui ema. Esli rääkis emale hingamis-päevast ja selgitas, miks on oluline teenida Jumalat päeval, mille Ta oli pühitsenud, ning et see päev on laupäev. Esli kutsus ema sageli koos Jennie' ja endaga kirikusse. Vahel käisid tüdrukute vanemad kirikus erilisi kooliprogramme vaatamas, kuid Esli soovis, et vanemad peaksid koos nendega hingamispäeva.

Lõpuks oli ema nõus tütardega kirikusse minema. Emale meeldis jumalateenistus ja ta hakkas igal nädalal kirikus käima. Ühel toredal päeval andis ema oma südame Jeesusale ning palus pastorilt ettevalmistust ristimiseks. Esli oli nii õnnelik! Kui nüüd veel isa ka perega koos kirikusse tuleks, oleks Esli vaimustuses.

Kuid isa väitis, et ta on hingamispäeviti kirikus käimiseks liiga hõivatud. Niisiis palvetasid Esli, Jennie ja ema, et isa tahaks võtta aega koos Jumala teenimiseks.

Ühel päeval ei tundnud isa end hästi. Tal olid rin-nus valud ja ta läks haiglasse. Ta oli seal mitu päeva ja kui ta haiglast välja lasti, öeldi, et ta peab puhkama.

Esli rääkis sageli Jumalast, kui isa puhkas. Ta kut-sus isa kirikusse kaasa. Viimaks oli isa nõus. Ta ei käi küll perega iga nädal kirikus, kuid Esli palvetab, et isa ühineks ülejäänud perega adventkoguduses.

Eslile meeldib kutsuda inimesi kirikusse. Ta kutsus oma tädi ja mõlemad vanaemad ning nad tulid. Nüüd on kõigist kolmest saanud adventistid.

„Ma kutsun ka oma naabrilapsi,“ ütleb Esli. „Seni pole enamik neist tulnud, kuid ma kutsun ikka. Ei või iial teada, kes tuleb ja kes mitte, seepärast tahan kõiki kutsuda,“ ütleb ta. „Ma ei taha jätta kutsumata kedagi, kes võiks tulla.“

Tüdrukud ja poisid, Eslil on õigus. Me ei tea iial, kes meie kutse peale kirikusse tuleb, seepärast peame kutsuma kõiki ning õppima tundma Jumala armastust meie vastu, nii saame teistele Jeesusest rääkida.

Jeesusest saame tunnistada ka andes annetusi selle jaoks, et Jumala armastusest kuuleksid need, keda me ei pruugi iial kohata. Anname heldeid annetusi, et kõik võiksid kuulda, kuidas Jumal neid armastab. Siis võib Jeesus tulla ja me saame kõik koos taevasse!

8. jaanuar 2011
Lõuna-India

Hadassah

Hadassah' avastus

Lühidalt

* Üle 80 protsendi India elanikest on hindud. See religioon sai alguse Indias. Indias on esindatud veel islam (moslemid, 13 protsenti), kristlus (umbes 2–3 protsenti), sikhid (peaaegu 2 protsenti) ja budistid (alla 1 protsenti).

* Hindudel ei ole kindlaid tõekspidamisi nagu kristlastel. Iga hinduismi järgija peab leidma oma vaimuliku või moraalse tõe. Hindud teenivad sageli paljusid jumalaid ega pea ühtegi neist teistest kõrgemaks. Eri-nevalt kristlusest ei teenita ühte jumalat ja puudub lunastaja.

Hadassah (nimi muudetud identiteedi kaitsmiseks) on adventkooli õpilane Kagu-Indias. Kuigi tema vanemad ei ole kristlased, panid nad Hadassah adventkooli, sest seal õpetatakse inglise keelt. Nad püüdsid ta panna linna mitmesse teise inglise kooli, kuid üheski ei olnud vabu kohti.

Hadassah ei olnud kunagi varem kristlikus koolis olnud. Ta ei teadnud kristlastest suurt midagi peale selle, et neil on teistsugune Jumal kui tema perekonnal. *“Millised on mu õpetajad?”* mõtles ta põnevusega. *“Kas mu klassikaaslased on minu vastu sõbralikud? Või hakkavad nad mind narrima?”* Kui Hadassah uude kooli jõudis, tervitasid õpetajad ja klassikaaslased teda lahkelt ning seetõttu tundis ta end uues koolis hästi.

Õppeained olid enam-vähem samad mis eelmises koolis, kuid adventkoolis tutvustati ka Piiblit ja Jeesust. „Mulle meeldib Jeesusest õppida,“ ütleb Hadassah.

Hadassah' vanemad ütlesid: „Ära kuula, mida need kristlased oma Jumalast räägivad.“ Haddassah püüdis vanemate nõuannet kuulda võtta, ent kui õpetajad jutustasid lugusid Jeesusest, tundis ta, et teda tõmbab Jeesuse poole. *“Kuidas saab see Jumal, kes tegi maailma ja kõik, mis selles on, mind nii väga armastada?”* imestas ta.

„Südames mõistsin, et Jeesus on ainus tõeline Jumal,“ ütles ta. „Ma võtsin Jeesuse oma Päästjaks ja ma armastan teda. Ma ei saa seda ainult oma vanematele öelda. Kui nad teaksid, et tahan Jeesust järgida, võtaksid nad mu siit koolist ära ja tõenäoliselt ei laseks üldse edasi õppida. Või paneksid nad mu teise kooli, kus ma oleksin sunnitud teenima jumalaid, keda ma enam ei usu.“

Hadassah palvetas, et vanemad näeksid muutust tema elus ja lepiksid sooviga järgida Jeesust. „Ma püüan kuuletuda neile igas eluvaldkonnas. Mulle ei meeldi, kui nad sunnivad mind templisse minema ja nende jumalaid teenima. Aga kui ma lähen, siis palvetan ma hoopis Jeesuse poole, mitte nende jumalate poole, keda nemad kummardavad. Ma palvetan, et mu pere õpiks ühel päeval Jeesust tundma ja sooviks Teda järgida nagu mina.“

„Ma loodan, et palju lapsi soovib Jeesust järgida ja on valmis Jeesuse tagasitulekuks. Ükskõik millised kiusatused sinu teele satuvad, ära viivita. Anna oma elu Jeesusele nüüd kohe,“ ütleb ta.

Hadassah nõuanne on hea. Andkem oma südamed täna Jeesusele ja järgigem Teda teel taevasse. Meie misjoniannetused aitavad toetada selliseid koole, nagu on Hadassah' kool, kus lastele tutvustatakse juba va-

rakult Jeesust. Aitäh annetuste eest, mille abil saavad paljud teada, et Jeesus armastab neid.

[Lõpetage palvega Hadassah' ja teiste laste pärast, kes soovivad Jeesust järgida keerulistes oludes.]

Laul tamili keeles

Tamili keel on üks 19 peamisest Indias räägitavast keelest. See on ametlik keel Tamil Nadus, kus elab ka Hadassah. Häälik *r* põriseb kergelt ning *th* kõlab veidi sedamoodi, nagu ingliskeelsed “then” või “the” (peaaegu *d*).

Mind mu Jeesus armastab

jei suu jen den nei sa rei
kaan den vei the nuu lii lei
paa leer aa ver son daam daan
taan ge aa ver vaal lo daan

Refrään:

jei suu jen nei ser
jei suu jen nei ser
jeu suu jen nei ser
mei vay dam kuu ruu dhei

15. jaanuar 2011
Lõuna-India

Joosep

Joosepi uus elu

(I osa)

Lühidalt

* Kuigi India majandus kasvab kiiresti, on see siiski vaene riik. Paljud inimesed on vaesed, ei oska lugeda, nad on haiged ja nende toit on kehv.

* India elanikkond koosneb sadadest etnilistest gruppidest ning nad kõnelevad mitmesajas eri keeles ja dialektis. Kaks riigikeelt on hindi ja inglise keel, kuid ametlikult on tunnustatud veel 18 keelt.

* Vaadake misjoni-DVD-lt veel lugusid Lõuna-Aasiast ja täpsemat teavet kolmeteistkümnenda hingamispäeva projektide kohta.

Seitsmeaastane Joosep (nimi muudetud) ärkas võpatades. „Maast lahti!“ möirgas ülemus. „Töö ootab!” Joosep hüppas oma magamistatilt püsti. Polnud aega nägu pesta ega riideid vahetada. Ta läks välja, võttis suure plastnõu ja suundus kaevu poole. Ta pidi veel süütama tule toiduvalmistamiseks, küürima põrandad ja kastma aeda. Joosep ohkas, mõeldes kõigele, mida tal sel päeval veel teha tuli.

Joosep tundis oma perest puudust ja soovis, et saaks siit minema. Kuid ta oli kord proovinud põgeneda ja kui ta leiti, sai ta kõvasti peksta. Kui ta mõtles oma emale, nirises põsele pisar. Kiiresti pühkis ta selle ära.

Kui Joosep kaevult naasis, ootas teda ees tema onu. „Tule minuga,” ütles ta, „ma leidsin sulle parema töö.” Joosep pani kotti oma puhta särgi ja püksid. Need hakkasid küll väikseks jääma, aga paremat tal polnud. Seejärel kõndisid nad bussipeatusse.

„Kuhu me läheme?” küsis Joseph onult, kui nad mööda tolmust teed astusid.

„Küll sa näed,“ oli kõik, mida onu bussi istudes ütles. Teekond möödus vaikides, kuni buss jõudis linna. Siis väljusid nad bussist ja kõndisid ühte tänavat pidi. Joosep järgnes onule kenasse õue, kust üks vanem mees hõikas: „*Namaste!*“ („Tere!“). Noor naine

avas ukse ning kutsus Joosepi ja tema onu sisse.

„See on poiss, kelle lubasin tuua,“ noogutas onu Joosepi poole.

„Ta on nii väike!“ hüüatas naine.

„Kuid ta on tugev,“ ütles Joosepi onu. Mõne minuti pärast Joosepi onu lahkus, lubades nädala pärast Joosepi palga järele tulla.

Joosepi uus tööandja proua Reena naeratas Joosepile ja selgitas, mida tal tuleb teha. Joosepile naine meeldis ja ta töötas usinasti, et perenaisele meele järele olla.

Sel õhtul kutsus proua Reena Joosepi kuulama, kui nad koos abikaasaga üht raamatut lugesid. Joosep vaatas, kuidas nad kummardasid pea ja rääkisid jumalaga, keda Joosep ei näinud.

Joosepile meeldis uues kodus. Proua Reena ei karjunud tema peale kunagi ega löönud teda iial. Igal õhtul istus Joosep koos abielupaariga, kui nad lugesid Jumala Sõna ja selgitasid, et Jumal armastab teda. Joosep oli hämmastunud, et keegi üldse võib armastada teda, vaest sulaspõissi, kel polnud midagi anda. Talle meeldis kuulata piiblitlugusid, mida proua Reena ja tema mees jutustasid. Ta tundis, kuidas süda soojenes armastusest, mida see paar ja Jumal talle pakkusid.

Ühel päeval kutsus proua Reena Joosepi enda juurde istuma. „Kuule, Joosep,“ ütles ta. „sa oled 8-aastane ja päris nutikas poiss. Miks sa koolis ei käi?“

Joosep lõi silmad maha ja ütles, et onu ei lase tal kooli minna.

„Siis peame midagi ette võtma,“ ütles proua Reena. Mõne päeva pärast pani ta Joosepi kooli. „Sa võid mind aidata pärast tunde,“ ütles ta leebelt.

Josepile meeldis koolis. Ta õppis lugema ja kirjutama ning sai veel rohkem teada Jumalast ja Jeesusest. Kui õpetaja ühel päeval küsis, kes tahavad anda oma südame Jeesusele, tõstis Joosep käe. Ta soovis olla igavesti Jeesuse sõber.

Joosep töötas edasi proua Reena juures ja onu võttis ikka kogu tema palga endale. Siis ütles proua Reena talle: „Ma arvan, et sa peaksid minema siit kaugel asuvasse internaatkooli, et su onu ei leiaks sind ega sunniks sind tööle,“ ütles ta. Joosep püüdis neid sõnu mõista. Kuidas saaks tema, vaene poiss, minna internaatkooli?

Joosep oli sõnatu. Kas ta tõesti saaks eemale onust ning võiks õppida nii nagu teised lapsed? Ta ei sõandanud liiga palju lootat.

Järgmisel nädalal kuuleme, mis Joosepiga edasi juhtus. Pidage meeles, et meie misjoniannetused aitavad ehitada selliseid koole, milles Joosep käib. Anna me heldelt, et teised lapsed Indias ja kogu maailmas võiksid Jumala armastusest teada saada.

22. jaanuar 2011
Lõuna-India

Joosep

Joosepi uus elu

(II osa)

Misjoniteated

* Indias elab umbes 1,2 miljardit inimest. Adventkoguduse liikmeid on umbes 1,4 miljonit ehk ligi üks protsent rahvastikust.

* Adventkoolid on India koguduse kasvus väga olulised. Paljud mittekristlikest peredest lapsed käivad adventkoolis, et saada kvaliteetset haridust inglise keeles.

* Osa meie selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetab kolme India keskkooli klassiruumide ehitust, et veel rohkem õpilasi saaks neis õppida ja Jumala suurest armastusest kuulda.

* Vaadake misjoni-DVD-lt rohkem teavet nende projektide kohta.

[Loo esimeses osas: onu võttis Joosepi pere juurest ära ja sundis teda töötama kurjade inimeste juures. Ühel päeval läks Joosep tööle proua Reena juurde, kes oli lahke kristlane ja õpetas teda Jeesust armastama. Proua Reena pani Joosepi kooli, et ta saaks lugema ja kirjutama õppida. Seejärel rääkis ta, et soovib saata Joosepi kaugel asuvasse kooli, et onu teda üles ei leiaks.]

Mõne päeva pärast aitas proua Reena Joosepil väikese koti kokku pakkida. Ta pani kaasa ka veidi toitu ning nad asusid rongijaama poole teele. Nad läksid rongi peale ja istusid akna alla, kust Joosep sai vaadata mööduvat maastikku. Rongi liikumine uinutas Joosepi magama. Kui ta ärkas, hakkas juba hämarduma. „Kas me oleme varsti kohal?” küsis ta proua Reenalt.

„Ei, Joosep,“ ütles proua Reena. „Kooli jõudmiseks läheb kolm päeva.“ Ta andis poisile leiba ja puuvilju. Joosep sõi isukalt ja tänas naist naeratusega.

Joosep vaatas riisipõldudel töötavaid inimesi ja talumehi, kes sundisid eesleid mööda tolmuseid teid astuma. Tasapisi asendus sile maa kergete mägedega. Joosepile meeldis välja vaadata, kuid ta oli istumisest väsinud.

Kui rong taas peatuseks aeglustas, ütles proua Reena: „Me läheme siin maha.“ Ta tõmbas Joosepi koti ülevalt riiulilt alla ja aitas poisi rongist välja. Joosep

vaatas ringi. Kõik oli roheline ja palmipuud õõtsusid kuumas tuulehoos. Joosepile meeldis mägine maastik, sest see meenutas talle kodu Põhja-Indias.

Pärast tunniajast sõitu jõudsid nad kooli. Proua Reena tutvustas Joosepit direktorile, kes naeratas ja sirutas tervituseks käe. „Mul on hea meel sind näha, Joosep,“ ütles ta. „Ma loodan, et sulle meeldib siin.“

Direktor viis Joosepi poiste ühiselamusse ning näitas talle, kus ta magama hakkab ja kuhu ta oma asjad panna saab. Siis oli proua Reenal aeg lahkuda. „Hüvasti, Joosep,“ ütles ta. „Ole hea poiss ja järgi ikka Jeesust.“ Joosep noogutas. Ta tundis klompi kurku tõusvat. Ta hakkab puudust tundma sellest lahkest naisest, kes oli talle ema eest.

Joosep seadis end kooli sisse ja sai uusi sõpru. Sageli meenutas direktor Joosepile: „Jumalal on sinu elu jaoks eesmärk.“

Joosep mõtleb sageli, kuidas Jumal on tema elu juhtinud. „Kui mind poleks kodust ära viidud, ei oleks ma võib-olla praegu Jeesust tundnud,“ ütleb ta. „Jumal on minu elust teinud midagi head.“

Tüdrukud ja poisid, Jeesus soovib ka meie elust midagi ilusat teha. Meil tuleb ainult lasta Tal meis töötada. Mõtle sel nädalal headele asjadele, mida Jumal sinu elus teeb ja palu Jeesusel aidata sul teistele Jumala armastust jagada.

Laul malajalami keeles

Malajalami keelt räägitakse India kõige lõunapoolsemas osas, kus elab Joosep. Häälik *r* põriseb kergelt ning *th* kõlab veidi sedamoodi, nagu ingliskeelsed “then” või “the” (peaaegu *d*).

Mind mu Jeesus armastab

ei šuu snei hii kjuu ne nei
kaa nuu ne daam ve dhaa til
šii šuu kal thaam svan dhaa mei
tšii nar aa var daan šaak thaam

Refrään:

snei hii kjuu ne nei
snei hii kjuu ne šuu
snei hii kjuu ne nei
tšo luu niit haam vei daa til

29. jaanuar
Kesk-India

Aaron ja Alan

Külvajad

Misjoniteated

* Adventkogudus on Lõuna-Aasias töötanud üle 100 aasta. Suurem osa koguduse kasvust ja töö jõulisusest tuleneb tugevatest adventkoolidest, mida on rajatud üle kogu maa.

* Kõigest 16 aastat tagasi oli koguduse liikmeid alla 200 000. Praegu on neid üle 1,4 miljoni – seitse korda rohkem. Üks igast 820 India elanikust on praegu seitsmenda päeva adventist.

* Meie kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetused toetavad klassiruumide ehitamist kolmele India adventkoolile ja kirikute ehitamist kaheksale kogudusele.

Aaron ja Alan on kaksikud. Nad elavad Kesk-Indias Bangalores. Nad on külvajad – nad külvavad usu-seemneid oma õpetajate ja klassikaaslaste südamesse. Külvamine on poistel loomuses, sest nad näevad kogu aeg, kuidas nende vanemad usust tunnistavad.

Vennad käivad kristlikus koolis, kuid see pole adventkool. Nad otsivad kogu aeg võimalusi jagada Jumala armastust kaasõpilastele ja isegi õpetajatele.

„Kui riigipühad satuvad nädala keskele, teeb kool selle tasa, pidades tunde laupäeval,“ ütleb Alan. „Me oleme koolis uued, seepärast õpetajad ei tea, et oleme adventistid. Nad ei tea, mida adventistid usuvad.“

„Kui me esimest korda laupäeval tundidest puudusime, küsis õpetaja esmaspäeval, miks me laupäeval koolis polnud. Selgitasime, et oleme adventistid ja teenime Jumalat Tema tõelisel hingamispäeval. Õpetaja leppis põhjendusega, kuid meie arvates ei saanud ta tegelikult sellest aru. Seepärast hakkasime palvetama, et avaneks võimalus talle rohkem adventistide tõekspidamistest rääkida.“

Aaron ja Alan mängivad klaverit ja viiulit. Mõni nädal hiljem andis õpetaja nende kohustuseks hoolitseda muusika eest ülekoolilisel jumalateenistusel. Ta palus neil valida lauluraamatust laule, mida nad teenistusel mängida oskavad. Vennad valisid laulud, mis

nende arvates on kristlikus koolis kõigile õnnistuseks.

„Me printisime välja ühe lehekülje hingamispäevast ja seitsmenda päeva adventistide tõekspidamistest ning panime selle lauluraamatu vahele,“ ütles Aaron. „Me tahtsime, et õpetaja leiaks selle, kui lauluraamatu avab. Viisime järgmisel hommikul talle raamatu tagasi. Kogu päeva palvetasime, et ta leiaks selle paberi ja loeks seda. Samal päeval pärast tunde läksime õpetaja juurde lauluraamatu järele.“

Alan läks õpetaja juurde, et lauluraamat võtta, ning märkas, et paber oli ikka lehtede vahel. Pettunult arvas ta, et õpetaja polnud paberit näinudki. Aga kui ta ukse poole läks, hüüdis õpetaja teda tagasi. „Kas ma võiksin saada selle paberi lauluraamatu vahelt?“ küsis ta. Alan naeratas ja andis õpetajale paberi.

Sel ajal kui Alan käis lauluraamatu järel, ootas ja palvetas Aaron väljas. Alan tuli rõõmsalt naeratades välja. Vennad rõõmustasid, et õpetaja tahtis hingamispäevast ja seitsmenda päeva adventistidest rohkem teada saada.

Hiljuti toimus laupäeval eksam ning Aaron ja Alan ei läinud kooli seda tegema. Esmaspäeval kutsus direktor poisid enda kabinetti ja uuris, miks poisid koolis ei olnud. Aaron ja Alan selgitasid talle hingamispäeva ja ütlesid, et nad ei käi kunagi laupäeval koolis, ükskõik mis ka ei toimuks.

Direktor mõtles hetke ja küsis: „Aga mis saab siis, kui riiklik eksam on laupäeval? Kas te siis tulete eksamit tegema?“

„Ei, proua,“ vastasid poisid ühel häälel. „Me ei tee eksamit, kui see on laupäeval, isegi kui see tähendab, et kaotame terve kooliaasta!“

„Aga kui teie tööandja käsib teil laupäeval töötada? Kas te kuuletute?“ küsis direktor.

Taas vastasid poisid eitavalt. „Me otsiksime teise töökoha, kus meil on võimalik Jumala hingamispäeva pühitseda.“

„Hingamispäev on meie jaoks oluline,“ lisas Aaron.

Pärast seda, kui vennad laupäeval eksamile ei ilmunud, küsis üks klassikaaslane, miks nad koolis ei olnud. Alan selgitas hingamispäeva Esimesest Moosese raamatust kuni Uue Testamendini. „See oli lihtsalt vestlus,“ ütleb Alan naeratades. „Ma külvasin kõigest mõned ususeemned.“

Alan ja Aaron puistavad ususeemneid oma teele iga päev. Ka meie saame sama teha, olles lahked ja rääkides teistele, et Jeesus armastab neid. Saame oma usku jagada ka nii, et anname igal nädalal hingamispäeva-koolis misjoniannetusi.

5. veebruar 2011
Kesk-India

Honey ja Devi

Meie uus kodu

Misjoniteated

* Honey ja Devi lavad Päikesepaiste lastekodus, mis on turvaline koht laste jaoks, kes ei saa oma kodus elada või kellel pole perekonda. Kõik lapsed käivad lastekodu kõrval asuvas adventkoolis.

* Palvetage tuhandete India laste pärast, kellel ei ole armastavaid vanemaid.

* Meie misjoniannetused aitavad toetada adventlastekodusid ja -koole, kus lapsed õpivad tundma Jumalat ja leiavad oma koha ühiskonnas.

Honey ja Devi värisesid oma väikese kodu nurgas. Isa oli jälle purjus ja ähvardas ema lüüa. Ema jooksis nuttes majast välja. Alles siis, kui tüdrukud kuulsid isa

magamismatilt norskamist, võisid nad kergemalt hingata.

Ühel päeval käskis ema tüdrukutel riided kokku pakkida. „Ma leidsin teile elamiseks koha, kust isa teid ei leia,“ ütles ta. Tüdrukud korjasid oma vähesed riided ja isiklikud asjad kokku ning panid kotti. Seejärel läksid nad koos emaga bussipeatusse. Nad astusid linna sõitvasse bussi ja võtsid istet. Pärast pikka sõitu noogutas ema tüdrukutele – oli aeg bussilt maha minna.

Nad kõndisid vaikides mööda tänavat ja peatusid värava ees, millel oli silt. „Päikesepaiste lastekodu,“ luges Honey. Värava taga nägid nad mitmeid ilusaid hooneid. Honey ja Devi läksid ema sabas ühte majja. Neid tervitas lastekodu juhataja mamma Beulah.

Pärast lühikest vestlust suudles ema tüdrukuid hüvastijätuks, pööras selja ja läks. Mamma Beulah pani käed tüdrukute ümber, et neid lohutada. Devi nuttis ja Honey pühkis põselt pisara, kui vaatas lahkuvat ema. Ta oli kindel, et ka ema nuttis.

Mamma Beulah näitas tüdrukutele, kus nad magama hakkavad. Honey’l oli hea meel, et ta saab õe lähedal olla.

Honey’le hakkas uus kodu kohe meeldima, kuid Devi ei olnud kindel. Ühel pärastlõunal, kui tüdrukud pidid lugema, jäi Honey magama. Devi hiilis kikivarvul toast välja ja läks kiiresti värava poole, kust ta mõni päev varem sisenenud oli. Ta astus väravast välja

ning vaatas vasakule ja paremale, kuid ei teadnud, kuhu poole kodu jäi.

Keegi nägi Devit lahkumas ja rääkis sellest mamma Beulah'le, kes saatis ühe poisi Devit jälgima, et temaga midagi paha ei juhtuks. Poiss nägi, kuidas Devi astus väravast välja. Ta jooksis tüdruku juurde.

„Miks sa siin oled?“ küsis ta Devilt. „Värava taga on ohtlik. Sa võid viga saada või sind röövitakse!“ Devi tuli poisi kannul tagasi väravast sisse ja läks oma magamistuppa.

„Kus sa olid?“ küsis Honey. „Ma kartsin sinu pärast!“

„Ma tahtsin koju minna, kuid ei teadnud, kuhu poole kodu jääb,“ vastas Devi.

„Devi,“ ütles õde kallistades. „See ongi nüüd meie kodu. Meie koht on siin.“

Aja jooksul õppis ka Devi Päikesepaiste lastekodu armastama.

Kui Honey ja Devi lastekodusse tulid, ei teadnud nad midagi Jeesusest. Mamma Beulah rääkis veidi Jumalast ja sellest, kuidas nad saavad Jumalat teenida. Nad õppisid palvetama ja Piiblit lugema. Peagi hakkasid Honey ja Devi Jeesust armastama ning andsin oma südame Talle.

Tüdrukud õppisid ka palju muid asju. Lastekodus ei olnud piisavalt täiskasvanuid, et kõik tööd tehtud

saaksid, nii pesid lapsed ise oma riideid, koristasid kordamööda tube ja pühkisid õue. „Meil on ka teisi ülesandeid,“ ütleb Honey. „Meil on aed, mille eest hoolt kanda, ja taimed, mida kasta. Kordamööda aitame köögis. Me oleme perekond ja peres aidatakse üksteist.“

Õed käivad lastekodu kõrval asuvas adventkoolis. Kui lapsed lõpetavad seal kümnenda klassi, viiakse nad üle adventinternaatkooli õpinguid lõpetama. Nooremad lapsed tunnevad vanematest puudust, kui nad ära lähevad, ning väiksemad palvetavad suuremate õdede ja vendade pärast iga päev.

„Mul on hea meel, et oleme siin, Päikesepaiste lastekodus,“ ütleb Honey. „Me oleme nii palju teada saanud elust ja Jumalast. Nüüd on meil lootus tulevikule ja igavikule.“

Sellised adventkoolid, kus käivad Honey ja Devi, saavad meie misjoniannetustest abi. Anname heldesti, et veel rohkem lapsi saaks teada, kui väga Jumal neid armastab.

12. veebruar 2011
Kesk-India

Kavitha

Abivalmis Kavitha

Lühidalt

* Inglise ja hindi keeled on India riigikeeled. Peale selle on kõigil India 18 osariigil lubatud valida oma ametlik keel. Üks neist on telugu, keel, mida rääkides kasvas Kavitha üles. Kavitha pidi õppima ära inglise keele, et ta uues koolis hästi hakkama saaks.

* Inglise keele töid Indiasse 1700. aastatel britid ning seda kasutatakse laialdaselt nii koolides kui ka valitsusasutustes.

* Hindi keel on Indias kõige laiaulatuslikumalt kõneldav keel. See on esimene keel rohkem kui 500 miljonile inimesele ja veel miljonid räägivad seda teise keelena.

Kavitha elab Päikesepaiste lastekodus. Mõned seal-
sest 37 lapsest on orvud. Kavithal on isa, kuid isa jäi
haigeks ega saa tema eest hoolitseda. Ta palus Kavitha
tädil tütre eest hoolt kanda. Tädi oli peres ainus krist-
lane. Ta võttis Kavitha ja pani ta adventkooli, kus ta
ise töötab. Seal õppis Kavitha Jumalat tundma.

Ühel päeval rääkis tädi Kavithale, et tal ei ole
enam võimalik Kavithat adventkooli saata. Tädi ütles,
et tahaks viia ta elama Päikesepaiste lastekodusse,
kristlikku lastekodusse, kus ta saaks elada ja advent-
koolis käia. Kavitha teadis, et ta hakkab oma perest ja
tädist puudust tundma, kuid oli nõus minema.

Tädi viis Kavitha lastekodusse ja tutvustas teda
lastekodu juhatajale mamma Beulah'le. Mamma
Beulah oli lahke ja aitas Kavithal teiste lastega tutvavaks
saada. Peagi oli Kavitha osa uuest perekonnast, kus oli
üle 30 venna ja õe.

Nagu suuremal osal lastest, nii on ka lastekodulas-
tel omad kohustused. Nad koristavad tube, aitavad
köögis või hoiavad õue korras ja puhtana. Kavitha oli
rõõmus, et saab teha oma osa mamma Beulah' aitami-
seks. Kuid varsti sai Kavitha teada, et ta saab teha
veelgi rohkem.

Kui keegi ühiselamus on haige, viib Kavitha talle
kandikuga toidu kätte. Kui laps on söönud, viib
Kavitha nõud tagasi.

Kui tädi Shirley on haige või tegeleb teistega, aitab Kavitha väiksematel lastel end kooliks valmis panna. Seejärel kõnnib ta koos nendega klassi. Ta innustab lapsi kooliülesandeid valmis tegema ja kui kellelgi on abi vaja, püüab Kavitha aidata. Kui tädi Shirley on jumalateenistuse ajal hõivatud, peab Kavitha ise lastega palvuse. Ta tuletab lastele meelde ka nende majapidamistöid.

Vahel ei tule kokk laupäevaõhtuti lastekodusse, seepärast on Kavitha õppinud, kuidas valmistada riisi ja läätsehautist, et neil oleks midagi õhtul süüa. Vahel on laupäeva õhtul toita 45 inimest. See tähendab suurt kogust riisi ja läätsehautist.

Üsna kohe pärast Päikesepaiste lastekodusse saabumist andis Kavitha oma südame Jeesusele. „Ma tean nüüd, et Jeesus on ainus tõeline ja elav Jumal,“ ütleb ta. „Ma tahan Teda järgida ja kogu elu Talle meele järele olla.“

Tüdrukud ja poisid, Kavitha leiab palju võimalusi teiste aitamiseks ning see teeb Jeesuse rõõmsaks. Kavitha on nii õnnelik, et tädi õpetas teda Jeesust tundma ning et ta käib nüüd adventkoolis, kus ta saab veel rohkem Jumalast teada. Meie misjoniannetused toetavad selliseid koole, kus Kavitha käib. Andkem heldeid annetusi igal laupäeval, et kogu maailma lapsed saaksid teada, kui väga Jeesus neid armastab.

Laul kannada keeles

Kannada keel on ametlik keel Karnataka osariigis, kus asub Päikesepaiste lastekodu. Häälik *r* põriseb kergelt ning *th* kõlab veidi sedamoodi, nagu ingliskeelset “then” või “the” (peaaegu *d*).

Mind mu Jeesus armastab

jei suu vii naa prii tii juu
uun to naa naa mei bii juu
maa kaa laa nu taa laa nu
aan gii ka rii suu vaa nuu

Refrään:

hau dau duu nii jaa
hau dau duu nii jaa
hau dau duu nii jaa
saa dvei daa maa tii duu

*19. veebruar 2011
Lääne-India*

Priya

„Ma ei kummarda!“

Misjoniteated

* Priya pere teenis ebajumalaid, enne kui sai teada, et Jeesus on elav Jumal, kes kuuleb palveid ja soovib olla sõber. Suurem osa India elanikest järgib hinduisimi, religiooni, milles on tuhandeid väiksemaid jumalaid ja palju populaarsemaid suuri jumalaid.

* Teine suur religioon Indias on islam, mida järgib rohkem kui kümnendik elanikest. Kristlasi on rahvastikust umbes 2–3 protsenti, nende hulgas umbes 1 protsent adventiste.

* Vaadake misjoni-DVD-d, kus on rohkem teavet Lõuna-Aasia Divisjoni väljakutsete kohta.

Priya istus suure mangopuu all talus, kus elab tema *nani* („vanaema“ hindi keeles). Tüdruk võttis küpse mango, kooris selle sõrmede vahel ja hammustas siis magusat, mahlakat puuvilja. Kui ta söömise lõpetas, lasi ta end selili ja vaatas üleval õõtsuvaid puuoksi. Varjus oli mõnusalt jahe ning Priyale tuli uni peale. Üsna varsti jäi ta magama.

Magades nägi Priya und, et Saatan tuli tema juurde ja ütles, et mango, mida ta sõi, tapab ta. Samas unenäos palvetas Priya, et Jumal saadaks Saataka minema. „Ma olen oma südame Jeesusele andnud,“ ütles ta Saatanale. „Ma kuulun Talle.“

Kui Priya ärkas, oli tema juures tädipoeg, kes ütles, et nad peavad minema vanaema juurde. Priya tõusis ja läks koos tädipojaga vanaema majja. „Ma nägin täna pärastlõunal kummalist und,“ rääkis Priya vanaemale, kui nad koos õhtusööki valmistasid. Kui ta oli vanaemale unenäost jutustanud, lisas ta: „Ma usun, et Jumal kaitseb mind Saataka eest.“

Vanaema oli murelik. „Me peame käima templis jumalanna juures, et sa väljaspool ohtu oleksid,“ soovitas ta.

„Ma ei kummarda ühtki ebajumalat!“ ütles Priya. „Ma usun Jeesust, elavat ja võimast Jumalat. Kuidas saaksin vahetada Ta kivist jumalakuju vastu?“ Vanaema

ei öelnud Priya unenäo kohta enam midagi, kuid Priya teadis, et ta murdis tõsiselt pead.

Priya ema ei olnud adventist, kui ta Priya isaga abiellus, kuid ta oli Jeesusest kuulnud ning oma südames teadis, et Jeesus on elav ja tõeline Jumal. Ta sai teada, et Jumal armastab teda ning aja jooksul andis ta oma südame Jeesusele ja temast sai seitsmenda päeva adventkristlane.

Kuid Priya vanaema ei olnud kristlane. Tema tundis ainult ebajumalaid, mida ta oli kogu elu teeninud. Kui Priya jutustas vanaemale oma unenäost, oli vanaema mures.

Järgmisel päeval viis vanaema Priya laadale. Priyale meeldisid laste rõõmsad hääled ja vürtsikas *samosa*'de lõhn (*samosa* on vürtsikas aedviljade või lihaga täidetud küpsetis). Kui Priya jalutas vanaemaga ringi, nägi vanaema väikest puust nikerdatud maoga templit. Vanaema osutas templile ja ütles: „Lähme kummardame selle kuju ette, et sa saaksid halbadest unenägudest lahti.“

Priya tõmbus tagasi. „Vanaema,“ ütles ta tungivalt, kuid lahkelt. „Ma ei taha ebajumalakuju ette kummardada. Ma usun elavat Jumalat, Jeesust. Tema kaitseb mind kuradi ja kogu selle maailma kurjuse eest.“

Vanaema oli pettunud, kuid viimaks nõustus. „Olgu,“ ütles ta, „usu siis oma Jumalat.“ Priya võttis

vanaemal käest kinni ja nad kõndisid laadaplatsil edasi.

Sellest päevast peale pole vanaema enam püüdnud sundida Priyat kujusid kummardama. Õigupoolest pole ta Priyaga oma jumalatest enam rääkinudki.

Priya soovib, et ta saaks kutsuda vanaema adventkirikusse, kuid nende külas seda pole. Tegelikult pole vanaema kodukülas isegi kristlasi. „Ma palvetan oma vanaema, tädide ja tädilaste pärast, kes elavad selles külas,“ ütleb ta. „Ma tahan, et nad teaksid, et Jeesus on ainus elav, tõeline Jumal, kes armastab meid ja soovib, et elaksime Temaga koos igavesti.“

Priya käib adventinternaatkoolis, mis asub tema pere kodust päris kaugel. Talle meeldib koolis, sest ta saab seal nii palju Jeesusest teada. „Meil on ühiselamus igal hommikul ja õhtul palvused,“ ütleb ta. „Ja meil on ka usuõpetuse tund. Mõned minu klassi õpilastest ei ole kristlased. Nad kummardavad samu ebajumalaid mis minu vanaemagi. Palun palvetage, et nad avaksid koolis olles südame Jumala armastusele. Ma soovin väga, et nad saaksid teada, kuidas Jumal neid armastab.“

Osa selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest toetab klassiruumide ehitamist Priya kooli, et veel rohkem lapsi saaksid seal õppida ja Jumala armastusest kuulda.

26. veebruar 2011
Lääne-India

Sanji

Sanji uus laul

Misjoniteated

* Viimase 20 aasta jooksul on Indias tuhanded inimesed adventistideks saanud. Praegu elab Indias üle miljoni adventisti. Paljudes küldes on adventkogudused moodustunud peaaegu üleöö, kui inimesed on Jumala väge ja armastust tundma õppinud. Kuid paljudel kogudustel ei ole kirikut, kus käia. Paljud peavad jumalateenistusi kodudes või puu all.

* Osa selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetab kaheksa kiriku ehitamist kogudustele, kel ei ole jumalateenistusteks kohta.

Sanji [sandži] võttis luua ja pühkis lehti oma pere uue kodu tolmusel õuel. Linnas oli elu hoopis teistsu-

gune kui talus. Pühkimise ajal kuulis tüdruk laulu ja seisatas seda kuulama. See tuli lähedal asuvast hoonest. „*See kõlab nii ilusti,*“ mõtles Sanji. „*Ei tea, mis seal toimub?*“

Sanji kasvas üles väikeses talus. Kuigi pere töötas kõvasti, olid nad vaesed. Siis jäi Sanji ema haigeks. Vanaema käis küla templis kujude poole palvetamas, kuid ema suri. Kõik olid kurvad.

Sanji pere kolis väikesesse linna, kus isa sai töökoha. Sanji õde Savitha koristab maja ning Sanji pühkis samal ajal õuel lehti kokku. Siis ta laulu kuuliski.

Muusika tegi Sanji majapidamistöde ajal rõõmsaks. Hiljem, kui ta aitas pesu nõörile kuivama riputada, nägi ta inimesi majast välja tulemas. Sanji imestas: „*Kes need inimesed on? Miks nad laulavad?*“

Sanji sai teada, et see hoone on kirik. Ta istus sage li ja kuulas laulu. Ühel päeval sõandas ta kiriku juurde minna ja väljas kuulata. Keegi kutsus teda sisse, et ta võiks paremini kuulda. Sanji läks sisse. Kui laulmine lõppes, kiirustas Sanji koju. Teda ei huvitanud täiskasvanutele mõeldud jutt, talle meeldis ainult laul.

Siis teatas isa lastele, et nad saavad varsti uue ema. Sanji naeratas, sest ta oli seda naist kohanud ja ta meeldis talle. Tegelikult käis see naine nende kodu lähedal asuvas kirikus.

Sanji uus ema oli laste vastu sõbralik ja kohtles neid hästi. Ta kutsus isa koos lastega kirikusse. Sanji tundis end kirikus koduselt, sest oli seal sageli käinud laulu kuulamas. Kuid nüüd jäid nad kogu jumalateenistuse ajaks.

Sanji sai teada, et lastel on oma hingamispäevakool. Ta võttis venna Samueli ka lastetundi kaasa. Nad kuulsid palju piiblilugusid ja õppisid palju uusi laule.

Aja jooksul andis Sanji oma südame Jeesusele. Ta oli rõõmus, kui ka tema isa andis südame Jeesusele.

Sanji vanemad tahtsid, et lapsed saaksid hea hariduse ja õpiksid inglise keelt, nii panid nad lapsed Lasalgaoni kooli. Enne tavapärase õppetöö juurde asumist õppisid nad aasta aega inglise keelt. Sanjile meeldib uues koolis. Talle meeldib teisi lapsi õppetöös aidata ning ta on otsustanud, et Jumala tahtel saab temast õpetaja, kes saab lastele Jumalast õpetada.

Ka meie saame teistele lastele Jumalast rääkida. Ja kui anname misjoniannetusi, räägime lastele üle kogu maailma, et Jeesus armastab neid. Andkem heldelt annetusi, et paljud saaksid Jeesusest kuulda.

Laul marathi keeles

Marathi keel on ametlik keel Maharashtra osariigis, kus asub Lasalgaoni kool. Häälik *r* põriseb kergelt ning

th kõlab veidi sedamoodi, nagu ingliskeelsed “then”
või “the” (peaaegu *d*).

Mind mu Jeesus armastab

ei šuu prii thii kaa rii tho
puur naa hei mii tsaa naa tho
šaa traä aa saa kaa thee taa
te kaar raa tšë säng aa tii

Refrään:

ei šuu set prii tii
ei šuu set prii tii
ei šuu set prii tii
baa laa vaa rii ka rii

5. märts 2011
Lääne-India

Ashishi ja Preethi

Agulilapsed

Misjoniteated

* Paljud lapsed, kes üle kogu India adventkoolides õpivad, on pärit vaestest kodudest nagu Ashish ja Preethi. Nende vanemad ei suuda õppemaksu tasuda, seepärast otsivad koolid sponsoreid, kes aitaksid.

* Kui India laps käib adventkoolis, saab kasu kogu perekond. Lapsed räägivad vanematele Jumala armastusest ja sageli saavad terved pered kristlasteks. See- ga, koole toetades aitame juhtida paljusid Jeesuse juurde.

* Osa selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamis- päeva annetustest toetab klassiruumide ehitamist Ashishi ja Preethi kooli ning veel kahte kooli.

Ashish [ašiš] ja Preethi [priiti] pere elab ühes India suurimas linnas Mumbais. Nende kodu koosneb ühest toas, mis on valmistatud plekist – plekkseinad, plekk-katus ja muldpõrand. Inimesed nimetavad seda piirkonda aguliks. Mis on agul [*Lase lastel vastata.*] Kas teie arvates on agulis tore elada? Miks? [*Lase lastel vastata.*]

Ashishi ja Preethi ema koristab raha teenimiseks teiste inimeste kodusid. Isa teeb mitmesuguseid juhtu- töid. Perekond on väga vaene.

Ühel päeval tuli neile külla adventpastor. Ta sai nendega sõbraks ja kui ta peret adventkirikusse kut- sus, tuli pere kohale. Lastele ja emale meeldis igal hin- gamispäeval jumalateenistustel käia. Südant täitev rõõm pani neid vaesust unustama. Nad palvetasid, et ka isa tuleks nendega koos kirikusse, kuid isa ei olnud huvitatud.

Siis külastas pastor ema ja isa küsimusega: „Kas te tahaksite saata oma lapsed adventinternaatkooli Lasalgaonis?“

Ema oli unistanud, et saaks lapsed saata ära kära- rikkast ja ohtlikust linnast, kuid neil ei olnud raha. Ema näol võitlesid lootus ja meeleheide. Siis esitas pastor teise küsimuse: “Kui me leiame teie lastele spon- soriid, kas te suudaksite maksta osa õppemaksust?”

Emal soovis proovida. Ta kavatses rohkem töötada ja vähem süüa, kui tema lapsed saavad õppida heas kristlikus koolis. Lõpuks ta naeratas. Jumal leiab võimalused, oli ta kindel.

Ashish ja Preethi sõitsid rongiga uude kooli. Nad õppisid eriti usinalt inglise keelt, sest koolis toimub õppetöö just selles keeles. Ja neil läheb hästi. Iga päev palvetavad nad oma vanemate pärast. Nad paluvad, et ema oleks ikka tugev ja terve ning saaks õppemaksu tasumiseks tööd teha. Samuti palvetavad nad isa pärast. Lõpuks jättis isa joomise ja andis oma elu Jumalale. Nüüd käib ta igal võimalusel koos emaga kirikus. Kuid tal on tõsine kopsuhaigus, mis takistab töötamist. Lapsed palvetavad, et Jumal teeks isa terveks ja ka tema saaks perekonda toetada.

„Me armastame oma kooli,“ ütleb Ashish. „See on nii rahulik võrreldes linnaga, kus elavad meie vanemad. Siin õpime Jeesusest ja sellest, kuidas elada Temaga koos iga päev. Ema tahab, et minust saaks pastor. Ma palvetan, et kui see on Jumala tahe, siis Jumal lubaks sellel korda minna. Preethi tahab saada arstiks. Ma usun, et temast võib hea arst saada.“

Osa meie annetustest selle kvartali kolmeteistkümnendal hingamispäeval toetavad kolme India kooli liisaklassiruumide ehitamist, et need saaksid pakkuda

haridust rohkematele õpilastele. Üks neist koolidest on Lasalgaonis.

India lipp

Ülemine triip: oranž

Keskmine triip: valge

Alumine triip: roheline

12. märts 2011
Lääne-India

Nisha

Isa uus süda

Lühidalt

* India on rahvaarvult Hiina järel teisel kohal maailmas. India pindala on palju väiksem kui Hiinal ja seepärast on paljud kohad ülerahvastatud.

* Hoolimata paljudest elanikest on Indias mitmesuguseid metsloomi. Lisaks elevantidele, tiigritele ja pühvlitele on India koduks pantritele, lumeleopardidele ja isegi Aasia lõvidele!

* Indias elab ka palju roomajaid ja surmavalt mürgiseid madusid, nagu kobra, vesimadu, püütonid ja krokodillid.

* India kõige kirevam lind on paabulind.

Nisha elab Lääne-Indias. Ta on pärit kodust, kus teeniti ebajumalaid. Tema isa Ravi vihkas kristlasi ja ähvardas tihti peksta inimesi, kes käisid kristlikus kirikus.

Nisha naabrid olid adventkristlased ja Ravi ähvardas sageli ka neid. Kuid tema ähvardused ei takistanud naabritel Jumalat teenida. Naabritel oli salarelv – palve.

Adventistid palusid koguduseliikmetel palvetada, et Nisha isa laseks Jumalal oma südamele rääkida. Koguduseliikmed palvetasid mitu nädalat, et Jumal puudutaks Ravi südant. Naabrid teadsid, et Ravi ei kuulaks neid ega laseks neil üldse endaga rääkida, seepärast palusid nad pastoril Ravit külastada ja tema pärast palvetada.

Nisha üllatuseks lubas isa pastori ja veel mõned koguduseliikmed enda koju palvetama. Koguduseliikmed tulid mitu korda tagasi perekonnaga palvetama.

Ühel päeval sai Nisha isa ema peale väga kurjaks. Ta sõimas ja peksis ema. Nisha teadis, et ema sai haiget, ning oli väga hirmunud.

Kui adventistidest naabrid tülist kuulsid, tulid nad Nisha koju pere eest palvetama. Isa ei öelnud midagi, kuid Nisha nägi, et ta on ikka veel vihane. Ka naabrid märkasid seda, kuid jätkasid palvetamist peaaegu pool tundi. Siis pakkusid nad, et viivad Nisha ema vigastuste ravimiseks haiglasse.

Naabrid käisid peaaegu iga päev perel külas ja palvetasid nende eest. Kui ema end paremini tundis, kutsusid naabrid peret kirikusse. Ja isa oli nõus! Nisha tundis kirikus rahu, kuigi ta ei mõistnud kõike seal toimuvat.

Pere jätkas kirikus käimist ja naabrid palvetasid ikka nende eest. Siis kutsus pastor üles Nisha vanemaid andma oma südameid Jumalale. Nisha isa vastas kohe jaatavalt. Nisha mäletamist mööda oli see esimene kord, mil ta isa naeratamas nägi.

Nisha nägi, kui väga isa muutus. Ta lõpetas joomise ega peksnud enam ema. Ta tuli töölt koju ning selle asemel, et minna välja jooma, veetis ta aega perega. Ema ja isa ühinesid isegi naabritega, kui need läksid inimeste koju palvetama!

Aja jooksul ühinesid Nisha vanemad adventkogudusega. „Meie elu on muutunud!“ ütleb Nisha. „Nagu oleksime pimedast koopast ereda päikese kätte tulnud. Selle asemel et kristlasi peksta, kutsub isa hoopis inimesi kristlasteks saama!”

Nüüd õpib Nisha Lasalgaoni adventkoolis, kus ta saab teada, mida tähendab Jeesuse järgmine. „Ma olen rõõmus, et mul on võimalus olla Jumala laps ning õppida adventkoolis.“

Osa selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetab klassiruumide ehitamist

Lasalgaoni kooli, et veel paljud lapsed saaksid seal õppida ja kuulda Jeesuse armastusest nende vastu. Andkem heldelt misjoniannetusi igal nädalal ning eriti kolmeteistkümnendal hingamispäeval.

Laul hindi keeles

Häälikut *n* sulgudes (n) sõna lõpus hääldatakse lühidalt ja nasaalselt, peaaegu kuuldamatult; *r* põriseb kergelt ning *th* kõlab veidi sedamoodi, nagu ingliskeelsed “then” või “the” (peaaegu *d*).

Mind mu Jeesus armastab

jee suu muudž sei kaar taa pjaar
bai bl mei hai saa maa tšar
mai vuu(n) nirh baal vhaa baal vaan
baal co(n) pur hai thai a vaan

Refrään:

pjaar khar taa muudž sei
pjaar khar taa muudž sei
pjaar khar taa muudž sei
hai saa thii-jaa saa maa tšar

*19. märts 2011
Lääne-India*

Daniel ja Abigail

Kolm võimalust Jeesusest tunnistada

Misjoniteated

* Jeesus soovib, et jagaksime Jumala armastust teistele. Kui räägime teistele Jeesusest, soovivad ka nemad Teda teenida. See tähendab, et meil on vaja rohkem kirikuid, mis mahutaksid usklikke, ning kooli, kus õpetada lapsi.

* Selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetus, mis kogutakse järgmisel nädalal, toetab kiriku ehitamist kõigisse kaheksasse Lõuna-Aasia Divisjoni peamisesse piirkonda (peamiselt Indiasse ja Nepali). Samuti ehitatakse selle abil klassiruumi kolmele koolile, et veel paljud lapsed saaksid õppida ja valmistuda Jeesuse teenimiseks.

Daniel on 7-aastane ja tema väike õde Abigail 4-aastane. Neile meeldib jagada Jumala armastust teistega Punes Indias. [*Leia kaardil Lääne-Indias Pune.*]

Daniel jutustab oma sõpradele piiblilugusid ja esitab peast piiblisalme. Danieli sõbrale Pradeepile [pradiip] meeldib Jumalast kuulata. Vahel poisid katkestavad mängu, et lihtsalt Jumalast rääkida. Pradeep kuulab hea meelega, kui Daniel piiblilugusid jutustab ja selgitab, et Jeesus suri tema eest. “Ma püüan Pradeepile olla eriline sõber, et ta tahaks Jeesust tundma õppida,” ütleb Daniel.

Danieli ja Abigaili pere armastab laulda Jeesusest. Nad laulavad nii kodus kui ka kirikus. Vahel lauluavad nad Jeesusest oma sõpradele, näiteks 7-aastasele tüdrukule Ekta. „Meie sõpradele meeldivad laulud,“ ütleb Daniel. „Me õpetame ka neid laulma. Suurem osa meie sõpru ei ole kristlased ega tea, kes Jeesus on. Laulude laulmine on hea võimalus Jeesusest teada saada.”

Abigail noogutab innukalt. „Mulle meeldib laulda sõpradele laulu „Mind mu Jeesus armastab”,“ ütleb ta. „Nad küsivad, kes on Jeesus ja miks Ta mind armastab. Siis saan neile Jeesusest rääkida. Suurem osa meie naabritest ei ole kristlased ja nad ei tunne Jeesust nagu meie.”

„Me ei saa lapsi hingamispäevakooli kutsuda, sest nende vanemad ei lubaks neid,“ lisab Daniel. „Seepärast kutsume neid enda koju, kus laulame, jutustame

piiblilugusid ja esitame peast piiblisalme. Kui meie kogudus sai teada, kuidas me Abigailiga Jumala armastust jagame, anti meile veidi abimaterjale laste õpetamiseks.“

„Me elame korteris,“ jätkab Daniel. „Paljud meie sõbrad elavad samas hoones. Vahel kuulevad sõbrad, kui me perekonnapälvuse ajal laulame. Nad küsivad, kas võivad ka tulla. Loomulikult lubame neil tulla! Nii saavad nad kuulda, kui isa jutustab piiblilugu ja nii õpivad nad rohkem Jeesusest. Vahel on meil perepälvusel veel kuus-seitse last. See on hea viis näidata sõpradele Jumala armastust, isegi kui nad ei saa meiega koos kirikusse tulla.“

Daniel tahab misjonäriks saada, Abigail arst-misjonäriks. Kuid lapsed ei oota Jumala armastusest tunnistamisega suureks saamiseni. „Meie pere jagab inimestele nädalavahetustel kirjandust,“ ütleb Daniel. „Isa räägib, et selle kaudu on paljud tulnud meie kirikusse Jumalast teada saama. Mõned on isegi ristitud.“

Daniel ja Abigail ei viivita misjonitöö tegemisega. Ka meie saame Jeesusest tunnistada, olles teiste vastu lahked ja abivalmid ning rääkides teistele, et Jeesus armastab neid. Ning me saame aidata misjonäre igal hingamispäeval misjoniannetusi andes, nii et paljud saaksid kuulda, kui väga Jumal neid armastab.

Nepali lipp

Kitsas triip ääre ümber: sinine

Taust: punane

Lootoslill ja päike: valge

26. märts 2011

Kolmeteistkümnenda hingamispäeva programm

Kui teie klass esitab kolmeteistkümnenda hingamispäeva programmi täiskasvanutele

* Õppige programmi ajal laulmise jaoks selgeks üks laul (või mitu laulu) ajakirjast või veebilehelt (www.adventistmission.org).

* Saada koju kiri, mis meenutab vanematele programmi ja innustab lapsi tooma 26. märtsil kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetust.

* Tuleta kõigile meelde, et misjoniannetuste abil kuulutatakse Jumala Sõna kogu maailmas ning et neljandik meie kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest läheb otse Lõuna-Aasia Divisjoni, et toetada koolide laiendamist ja kaheksa kiriku ehitamist olemasolevatele kogudustele.

Kui teie klass ei ühine erilise programmi puhul täiskasvanutega, esitage järgnev lastelugu tavapäraselt misjonijutu ajal.

Aitame kasvada

[Palu see programm ette kanda neljal lapsel. Nad ei pea oma osa pähe õppima, kuid lase neil seda mitu korda läbi lugeda, et esitus oleks ladus ja lihtne.]

Jutustaja: Lõuna-Aasia Divisjon koosneb kolmest peamisest riigist – Indiast, Bhutanist ja Nepalist. Indias elab 1,2 miljardit inimest, rohkem elanikke on ainult Hiinas. Adventkogudus saatis Indiasse misjonärid üle 100 aasta tagasi. Praegu on Indias üle 1,4 miljoni adventisti. See teeb iga 820 elaniku kohta ühe adventisti.

Väga pika aja jooksul neist sajast aastast on olulised misjonitöövahendid olnud koolid. Paljud mitte-kristlikest kodudest pärinevad lapsed õpivad adventkoolides, sest vanemad teavad, et nende lapsi õpetatakse hästi ning nad õpivad olema ausad ja lahked. Kohtume Aliaga, kelle elu muutus just seepärast, et ta käis adventkoolis.

Alia: kui ma hakkasin koolis käima, ei olnud mu vanemad kristlased. Pärast keerulisi olukordi esimeses klassis saatsid nad mind adventkooli, lootusega, et seal läheb mul paremini. Õpetajad oli lahked ja abivalmis ning ma õppisin kiiresti.

Ma ei õppinud üksnes lugemist, matemaatikat ja geograafiat; mulle õpetati eetikatunnis ka Jeesusest. Koolis ei olnud laupäeviti tunde, kuid ma sain teada, et mõned lapsed käisid sel päeval hingamispäevakoolis. Läksin ka hingamispäevakooli, sest tahtsin Jumalast rohkem teada saada. Mulle meeldis hingamispäevakoolis väga, eriti jutustused. Ma *armastan* jutustusi ja hingamispäevakooli õpetaja rääkis palju lugusid Jeesusest.

Rääkisin emale, mida ma hingamispäevakoolis õpin, ning ta tuli minuga kirikusse kaasa. Ta käis täiskasvanute tunnis ning üsna pea andis ema oma südame Jeesusele ja ühines kogudusega. Kui ma olin piisavalt vana, tulin ka mina kogudusse. Minu isa pole seni veel südant Jeesusele andnud, kuid ta käib vahel meiega koos kirikus.

Mul on nii hea meel, et vanemad panid mu adventkooli. Tänu sellele on kogu mu elu muutunud.

Jutustaja: Indias on kaks peamist keelt, hindi ja inglise keel, ning veel vähemalt 14 osariikide ametlikku keelt. Adventkoolides käib õppetöö inglise keeles. Kui lapsed oskavad kõneleda ja lugeda inglise keelt, siis läheb neil pärast keskkooli lõpetamist paremini.

Kogu Indias toetatakse paljude laste õppimist adventkoolis. Üks sellistest lastest on Amol. Ta käib ühes

neist koolidest, mis saavad meie tänasest kolmeteistkümnest hingamispäeva annetusest abi uute klassiruumide ehitamiseks. Amol, räägi meile endast ja sellest, miks sa adventkoolis õpid.

Amol: minu vanemad olid adventkristlased. Minu isa suri, kui olin kuueaastane ning ema haigestus ja suri aasta hiljem. Mina ja mu vend läksime vanavanemate juurde elama, kuid elu oli raske.

Siis tuli meie külla pastor evangeelseid koosolekuid pidama. Minu vanaisa palus pastoril aidata mul adventkooli minna ja pastor leidis mulle sponsori.

Mulle meeldib koolis väga. Õpetajad on toredad ja lapsed sõbralikud. Ma soovin, et mu väikevend saaks ka siin õppida, kuid tal ei ole sponsorit ning vanavanemad ei jaksa õppemaksu tasuda.

Mäletan oma ema soovi, et minust saaks pastor. Kui Jumal mind kutsub, kuuletun rõõmuga.

Meie kool on vana ning mitmeid klassiruumi on vaja asendada. Osa tänasest annetusest aitab minu koolil saada uue klassiruumide plokki. Aitäh, et aitate minusugustel lastel saada kristlikus koolis head haridust.

Jutustaja: aitäh, Amol. Meie tänasest kolmeteistkümnest hingamispäeva annetusest toetatakse kolme adventkooli. Kuid on veel üks projekt, mille käigus

ehitatakse Indiasse kirikuid. Kevin on 9-aastane ja elab Lääne-Indias. Ta on lapsjutlustaja. Kevin teab, et kui laps jutlustab, siis kuulavad isegi täiskasvanud.

Kevin: ma alustasin jutlustamist, kui olin 7-aastane. Minu hingamispäevakooli õpetaja palus mul ja mu sõbral laste jumalateenistusel kirikus rääkida. Ma ei osanud eriti lugeda, seepärast aitasid vanemad mul jutlust õppida. Me harjutasime palju ja olime valmis. Jumal õnnistas meid ja kuigi ma olin närvis, kasutas Jumal mind ja mu sõpra, et sel päeval paljudele inimestele rääkida.

Sellest ajast alates olen jutlustanud paljudes India kirikutes meie piirkonnas. Ma õpin, kuidas kõneleda rahva ees ning see on hea oskus ka suureks saades.

Ma arvan, et kui laps jutlust peab, kuulavad inimesed südamega. Inimesed on mulle rääkinud, et kui nad teavad, et laps jutlustab, kutsuvad nad hea meelega kuulama sõpru, kes muidu kirikus ei käi. See on külastajatele meeldiv kogemus ja sageli on nad üllatunud, et lapsed oskavad täiskasvanute ees rääkida.

Kui ma jutlust pean, kutsun inimesi ette. Kord tuli üks naine ette ja palus eestpalvet. Ta ütles, et on lihtsalt külastaja ja alles õpib adventiste tundma. Ta oli sel päeval kavatsenud mujale minna, kuid Jumal juhtis ta kirikusse.

India elanikud on väga innukad kuulama häid sõnumeid sellest, et Jeesus on tõeline ja elav Jumal, et Ta armastab neid ja soovib olla osa nende elust. Adventkogudusega ühineb palju inimesi ja see on hea. Kuid paljudel kogudustel ei ole kooskäimise kohta. Mõned käivad koos puude all, kodudes või üürisaalides. Neil on vaja oma lihtsat kirikut, kus jumalateenistusi pida ja kuhu sõpru kutsuda.

Osa tänasest kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetab mõnede kirikute ehitamist Lõuna-Aasia kogudustele, kel ei ole kindlat jumalateenistuste pidamise kohta. Tänapäevane eriline lasteannetus aitab hoolitseda selle eest, et neil kirikutel oleks ka laste hingamispäevakooliks tarvilikud ruumid.

Jutustaja: meil on tänapäeval kolmeteistkümnendal hingamispäeval teha suur töö. Andkem siis helde annetus, et tuhandetel inimestel võiks olla kirikud, kus Jumalat teenida, ja koolid, kus õppida. Nii saab India kogudus jätkuvalt tugevamaks ja arvukamaks.

[Annetus]

Annetused töös

Kolm aastat tagasi toetati Lõuna-Aasia Divisjoni kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest poiste ühiselamu ehitamist Raymondi keskkoolile Indias.

Enne kui poisid sisse kolisid, tunglesid elevel lapsed hoonesse, et uusi ruume uudistada.

Meie annetused aitasid ka ehitada kirikuid mitmele poole Aasias. Kuigi uued kirikud on lihtsad, on need palju kenamad kui õlgkatusega savionnid, mille asemele mõned kirikuhooned ehitati. Rohkem teavet ja fotosid nende projektide kohta on veebilehel www.adventistmission.org (Resources-Resources for Leaders-Thirteen Sabbath Projects).

Põnevat hindi keeles

Järgnevalt on mõned tervitused ja sõnad hindi keeles. Häälikut *n* sulgudes (n) sõna lõpus hääldatakse lühidalt ja nasaalselt, peaaegu kuuldamatult; *r* põriseb kergelt ning *th* kõlab veidi sedamoodi, nagu ingliskeelsed “then” või “the” (peaaegu *d*). Rõhulised silbid on suurtähtedega.

Väljendid:

Ilusat hingamispäeva

Tere (nägemiseni)*

Palun

Täna

Tere tulemast

Jeesus armastab sind

Jah

Ei

Hääldus:

šuib saa-BAAT

NAA-maa-stei

kri-pai jaa

THUN-ja-vaadh

THUN-ja-vaadh

jee-suu toom-sei pjar

kar-ta HEI

HAA

na-HII

* seda tervitust kasutatakse kogu päev ning see tähendab nii „tere“ kui ka „nägemiseni“. Seda öeldes kummardu kergelt ja pane käed enda ees kokku.

Nädalapäevad

Pühapäev	RA-vii-vaar
Esmaspäev	SOM-vaar
Teisipäev	MAN-gol-vaar
Kolmapäev	BUUD-vaar
Neljapäev	GUU-ruu-vaar
Reede	SUUK-vaar
Laupäev	SA-nii-vaar

Numbrid

Üks	eik
Kaks	do
Kolm	thiin
Neli	tšar
Viis	paantš
Kuus	tšei
Seitse	saat
Kaheksa	aat
Üheksa	nau
Kümme	thas

Lõuna-Aasia retsepte

Samosad (karri-aedviljapirukad)

Tainas:

- 2 tassi nisujahu
- näpuotsatäis soola
- 2 sl võid
- 2/3 tassi vett

Sõelu jahu soolaga segamini, löika sisse või, kuni jahu kleepub kokku nagu leivapurudeks. Lisa vähehaaval vesi, kuni moodustub pehme tainas. Katta kinni ja jäta seisma.

Täidis:

- 1 peeneks hakitud sibul
 - 2 sl õli
 - 5 keskmise suurusega keedetud ja kuubikuteks lõigatud kartulit
 - ½ tassi rohelisi herneid
 - ½ tl karripulbrit
 - ½ tl kurkumi
 - maitse järgi soola
 - värskeid hakitud koriandrilehti
- Prae hakitud sibulaid õlis, kuni sibulad on kuldsed.

Lisa kartulid, kurkum, karri, rohelised herned, sool ja koriandrilehed ning sega kergelt. Küpseta madalal kuumusel, kuni herned on pehmed. Jaga tainas kuueks või seitsmeks võrdseks osaks. Rulli iga osa õhukese ringi kujuliseks (puista üle jahuga, et oleks kergem rullida). Lõika kõik ringid pooleks ja aseta iga poolringi keskele lusikatäis täidist. Voldi taigna servad keskele ja kujunda kaarjas äär. Niisuta ääri veega ja suru tainas hoolikalt kinni, et moodustuks kolmnurkne pirukas. Kuumuta õli ja pane *samosa*'d sisse; küpseta mõlemalt poolt helepruuniks. Nõruta õlist kuivaks ja serveeri kuumalt.

Jogurtisalat

1 tass jogurtit

1 tükeldatud tomat

1/2 tassi hapukoort

1/2 peeneks hakitud sibulat

1 tükeldatud kurk

maitse järgi soola

Pane koostisosad kokku, serveeri jahutatult. Oivaline lisand vürtsika karri juurde.

Aedviljakarri

3 sl õli

umbes 900 g väikesteks tükkideks lõigatud aedvilju
(porgandeid, herneid, kartuleid, ube, lillkapsas)

2 suurt hakitud sibulat

2 või 3 hakitud küüslauguküünt

1 tl tšillipulbrit

2 viilutatud rohelist paprikat

2 suurt tükeldatud tomatit

2 tl koriandripulbrit

1 tl pruuni suhkrut

2 tl soola

½ tl kurkumi

1 tass keevat vett

4 tl sidrunimahla

Prae sibulad ja küüslauk kuumas õlis helepruuniks. Lisa vürtsid ja tomatid ning küpseta edasi, seejuures pidevalt segades, et vältida vürtside kinnikõrbemist. Lisa ülejäänud aedviljad, suhkur ja sool; sega hoolega. Lisa vesi; pane kaas peale ja hauta, kuni aedviljad on pehmed. Viis minutit enne aedviljade valmimist lisa sidrunimahl ja küpseta lõpuni. Ära üle küpseta. Serveeri riisi, läätsehautise (või muudest kaunviljadest tehtud hautisega) ja *chapati*'ga (India valge leib).

Vürtsikas maisi-pähklite segu

Serveeri see eelroana või eraldi suupistena.

2 sl taimeõli

¼ tassi popkornimaisi

¼ tassi võid

½ tassi soolata maapähkleid

1/3 tassi koorimata mandleid

½ tassi soolata india pähkleid

1 purustatud küüslauguküüs

1 tl Worcestershire'i kastet

1 tl karripulbrit või -pastat

¼ tl tšillipulbrit

1/3 tassi seemneteta rosinaid

soola

Kuumuta õli tugevas kastrulis ja lisa mais. Pane kaas peale ja raputa aeg-ajalt, hoides kastrulit suures kuumuses 3 kuni 5 minutit, kuni mais enam ei plõksu. Kalla popkorn kaussi ja korja välja need maisite-rad, mis pole lõhkenud. (Sul peaks nüüd olema umbes 10 tassi popkorni.)

Sulata või, lisa küüslauk, mandlid, india pähklid ja maapähklid. Segajuurde Worcestershire'i kaste, karripulber või -pasta ja tšillipulber. Küpseta aeg-ajalt segades keskmisel kuumusel 2 kuni 3 minutit.

Võta kastrul tulelt ning sega sisse rosinaid ja popkorn. Maitsesta soolaga ja sega korralikult. Pane segu

kaussi ning serveeri soojalt või toatemperatuuril. Kui soovid vähem vürtsikat toitu, jäta ära karri ja tšilli pulbrid ning lisa nende asemel 1 tl vürtskõõmne (mitte segi ajada hariliku kõõmnega!) seemneid, jahvatatud koriandrit ja ½ tl paprikat.

